

Η Αργυρώ Μαργαρίτη για το Vinsanto. Το κρασί της λάβας

Πώς σας ήρθε η ιδέα;

A.M.: Οι ιδέες υπάρχουν παντού. Σαν τα φρούτα στα τελάρα των μανάβηδων στη λαϊκή, απλώς διαλέγεις. Προχτές είδα στο πεζοδρόμιο ένα παπούτσι γυναικείο, πεταμένο, στραπατσαρισμένο. Δεν με ενόχλησε η κατάντια του αλλά η μοναξιά του. Σκέφτηκα πως αν μπορούσε να βρει το ταίρι του, η εικόνα του θα ήταν αλλιώς. Μέχρι να επιστρέψω στο σπίτι, είχα κιόλας στο μυαλό μου το παραμύθι ενός παπουτσιού που έψαχνε να βρει το ταίρι του.

Πού γράψατε το βιβλίο σας;

A.M.: Γράφω συνήθως στο σπίτι, αλλά αυτό δεν είναι κανόνας. Όταν με τσιμπάει η ιδέα, πρέπει οπωσδήποτε να γράψω όπου και να βρίσκομαι.

Πόσο χρόνο σας πήρε η συγγραφή;

A.M.: Για να γράψω το Vinsanto χρειάστηκα παραπάνω από τρία χρόνια. Έπρεπε να μελετήσω τα αρχαιολογικά στοιχεία, διάβασα πολλά για μυστηριακές τελετές, πλησίασα κρασάδες να μάθω πώς φτιάχνεται αυτό το μαγικό κρασί. Ταξίδεψα στη Σαντορίνη με το καράβι και στα βουνά της Πορτογαλίας με μπόλικά βιβλία. Ευτυχώς ήταν μαζί μου η Νίνα με τον Ζοζέ, η όμορφη Κάρμεν, το κάθαρμα ο Σπύρος, ο Στράτος, ο παράξενος μοναχός... Δουλέψαμε παρέα.

Πώς θα χαρακτηρίζατε το βιβλίο σας με δυο λόγια;

A.M.: Μυστηριώδες, απρόβλεπτο, ερωτικό... Ένα βιβλίο που διαβάζεται καλύτερα με ένα ποτήρι κρασί στο χέρι!

Θέλετε να μας δώσετε μια περιγραφή;

A.M.: Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα όπου ο μύθος μπλέκεται με την πραγματικότητα, η απληστία με την προδοσία, το πάθος με τον έρωτα. Οι ήρωες κουβαλούν τα μυστικά τους άλλοτε βαθιά κρυμμένα στη λάβα του ηφαίστειου και άλλοτε βουτηγμένα στο μοναδικό κρασί τους, το vinsanto. Τα

πράγματα θα ακολουθούσαν το δρόμο τους αν δεν εμφανιζόταν ξαφνικά, στα χέρια ενός αδίσταχτου άντρα, εκείνο το παράξενο γράμμα που αναφέρεται σε αμύθητο θησαυρό.

Τντριγκες, παθιασμένοι έρωτες, ανεξήγητοι θάνατοι και φονικά, ακριβά όνειρα και προδοσίες. Οι εξελίξεις απρόβλεπτες, μυστήριο, ερωτισμός, ο έλεγχος χάνεται, οι θρύλοι ζωντανεύουν.

Όλοι οι συμμετέχοντες σε τούτη την ιστορία καλούνται να ερωτευτούν ή να προδώσουν, να λυτρωθούν ή να χαθούν στην τέφρα που αφήνει πίσω της η λάβα.

Τι αγαπήσατε περισσότερο σε αυτό το βιβλίο;

A.M.: Το παιχνίδι ανάμεσα σε εμένα και τους ήρωες. Αυτός είναι και ο λόγος που γράφω: το παιχνίδι. Καθορίζω την πορεία τους, σημαδεύω την τράπουλα, κι ενώ πιστεύω πως έχω τον έλεγχο, βγάζουν τον άσσο απ' το μανίκι τους. Την Κάρμεν δεν την εκτιμούσα καθόλου, έβλεπα σε αυτήν ένα πορνίδιο και ξαφνικά, εκεί στο μέσο του βιβλίου, είδα το παιδί που μεγάλωνε με τους φόβους του και η στάση μου απέναντί της άλλαξε. Μπήκα στο παιχνίδι με τα πρόσωπα που έγραφαν την ιστορία και αυτό με συνεπήρε.

Ποιος είναι ο πιο αγαπημένος σας ήρωας και γιατί;

A.M.: Η Νίνα! Είναι μοναδική! Τραγική και ταυτόχρονα αποστασιοποιημένη. Προκαλεί τα γεγονότα που όμως δεν την αφορούν. Την αγαπώ πολύ τη Νίνα γιατί υποχρεώθηκε να ζει με ένα τατουάζ που σημάδεψε τη ζωή της και την καθόρισε. Θα μπορούσε να είναι μαριονέτα αν δεν έπαιρνε τόσο ακραίες πρωτοβουλίες.

Τι προσφέρει αυτό το βιβλίο στον αναγνώστη, βιβλιόφιλο ή βιβλιοφάγο;

A.M.: Θέλω να πιστεύω πως το Vinsanto είναι ένα κλασσικό μυθιστόρημα: πλοκή, μυστήριο, αρχή και τέλος. Το βιβλίο είναι ένα ταξίδι και το Vinsanto θα ξεναγήσει τον αναγνώστη στο νησί πριν από την έκρηξη, θα δει το ηφαίστειο σε όλο το τρομαχτικό του μεγαλείο, θα μάθει τα μυστικά του κρασιού, θα ψάξει μαζί με τον Σπόρο για τον θησαυρό.

Ποια είναι η μεγαλύτερη αγωνία σας;

A.M.: Είμαι βουτηγμένη σε αγωνίες. Για ποια από όλες θέλετε να σας γράψω ένα βιβλίο με πάνω από χίλιες σελίδες;

Φοβάστε...

A.M.: Αυτό που δεν μπορώ να ελέγξω.

Αγαπάτε...

A.M.: Αυτό που αξιώθηκα.

Ελπίζετε...

A.M.: Να κρατώ όσο ζω αυτό που αξιώθηκα.

Θέλετε...

A.M.: Πολλά! Πάρα πολλά! Μα για να περιοριστώ στο χώρο της συγγραφής, θέλω μια κοινότητα συγγραφέων και αναγνωστών, να επικοινωνούμε, να μοιραζόμαστε, χωρίς ταμπού και υποκρισίες.

Ποιοι αναγνώστες θα λατρέψουν αυτό το βιβλίο;

A.M.: Αυτοί που αγαπούν το μυστήριο, τους θρύλους, τα μυστικά... τον έρωτα που υποτάσσει και υποτάσσεται...

Γιατί πρέπει να το διαβάσουμε;

A.M.: Για να ταξιδέψετε με μπόλικες και ετερόκλητες αποσκευές, με πολλά και ανόμοια μεταφορικά μέσα...

Γιατί δεν πρέπει;

A.M.: Μμμμμ... Δεν ξέρω, δεν απαντώ!

Που/πώς μπορούμε να βρούμε το βιβλίο σας;

A.M.: Σε όλα τα βιβλιοπωλεία αλλά και σε e-book.

Που μπορούμε να βρούμε εσάς;

A.M.: Στο Facebook γράφοντας το όνομά μου, καθώς και στο maillouloumarg@yahoo.gr

Ποιο χρώμα του ταιριάζει;

A.M.: Της φωτιάς.

Ποια μουσική;

A.M.: Εκείνη των κυμάτων καθώς χτυπάνε με ορμή τα βράχια. Κι ένα βιολί να κρατάει το τέμπο...

Ποιο άρωμα;

A.M.: Του κρασιού καθώς ξεθυμαίνει.

Ποιο συναίσθημα;

A.M.: Το συναίσθημα, αν είναι μονοδιάστατο, δεν έχει δύναμη. Οργή, τρυφερότητα κι ένα δειλό ήρεμο πάθος.

Αν δεν ήταν βιβλίο, τι θα μπορούσε να είναι;

A.M.: Ένα μπουκάλι κρασί ξεχασμένο σε ένα υπόγειο κελάρι, που ονειρεύεται να χυθεί σ' ένα ποτήρι κολονάτο. Για να το πιουν δυο πλάσματα που ελπίζουν να αγαπηθούν...

Αν δεν ήσασταν συγγραφέας τι θα μπορούσατε να είστε;

A.M.: Ηθοποιός σε μπουλούκι! Να παίζω «Μήδεια» μέσα σε καφενείο, να μην καταλαβαίνουν τίποτα οι θεατές κι εγώ να τρελαίνομαι. Αλλά και ταχυδακτυλουργός... θα μου άρεσε!

Ποιον συγγραφέα διαβάζετε ανελλιπώς;

A.M.: Νίκο Καζαντζάκη και Ζοζέ Σαραμάγκου. Αυπάμαι που δεν μπορώ να ονειρεύομαι το επόμενο βιβλίο τους...

Σας έχει επηρεάσει άλλος συγγραφέας στον τρόπο που γράφετε ή σκέφτεστε ή ζείτε; Ποιος/ποιο βιβλίο;

A.M.: Πάντα με επηρεάζει το βιβλίο που με συναρπάζει. Και αποφεύγω να γράφω μετά από την πολλοστή ανάγνωση κάποιου βιβλίου των συγγραφέων που προανέφερα. Μπορεί να γράφω σελίδες χωρίς τελεία μετά από ένα βιβλίο του Σαραμάγκου. Όταν διάβασα το Άρωμα του Ζίσκιντ, έπιασα τον εαυτό μου να μυρίζει τους ανθρώπους! Με επηρεάζουν όμως και βιβλία που με εκνευρίζουν όταν αισθάνομαι ότι ο συγγραφέας τους με ξεγέλασε. Θυμώνω, και για καιρό είμαι επιφυλακτική με τους γύρω μου χωρίς να μου φταίνε!

Οι ήρωές σας μπορούν να σας κατευθύνουν ή εσείς και μόνο ορίζετε την συνέχεια και τις τύχες τους;

A.M.: Συγγραφέας σημαίνει: γράφω μαζί με κάποιον άλλο. Οι ήρωες αυτονομούνται γρήγορα και μόνοι τους αποφασίζουν την πορεία τους. Εγώ γράφω μαζί τους παρακολουθώντας τους.

Τι χρειάζεται κάποιος για να γράψει; Φαντασία ή εμπειρία;

A.M.: Η συγγραφή ενός βιβλίου μοιάζει αφάνταστα με το μαγείρεμα ενός καλού εδέσματος: υλικά καλής ποιότητας και άρτια τεχνική. Βασικό συστατικό, η αυθεντικότητα!

Τι καθορίζει την επιτυχία σε ένα βιβλίο;

A.M.: Σίγουρα δεν υπάρχει συνταγή, αλλά πιστεύω πως η αυθεντικότητα συμβάλλει.

Τι την αποτυχία;

A.M.: Η ιστορία έχει αποδείξει πως αυτά τα πράγματα δεν ελέγχονται.

Η βιβλιοφαγία είναι/μπορεί να γίνει κατάχρηση;

A.M.: Θα ήταν ίσως η πιο υγιής κατάχρηση υπό τον όρο πως δεν θα ήταν μονοδιάστατη.

Ποιον τίτλο βάζετε στο βιβλίο της ζωής σας;

A.M.: Έχω πολλούς! Για όσα κέρδισα, για κείνα που έχασα, γι' αυτά που μου αρπάξανε, για όσα έκλεψα. Κάθε κεφάλαιο και άλλος τίτλος.

α

Οπισθόφυλλο

Ένα παράξενο γράμμα, μισό στα πορτογαλικά, το άλλο μισό σε ανορθόγραφα ελληνικά, που αναφέρεται σε έναν αμύθητο θησαυρό, γίνεται αφορμή να βγουν στην επιφάνεια ψέματα σκεπασμένα από τη λάβα. Εκεί, λοιπόν, στο νησί με το κοιμισμένο ηφαίστειο, θαμμένοι ναοί από την εποχή της έκρηξης κρύβουν τον θρύλο που μπολιάζει πάθη και οπλίζει χέρια.

Κορυφαίοι του χορού η αλλοπρόσαλλη Νίνα και ο Ζοζέ με το μαυριτάνικο αίμα, που κουβαλούν μυστικά πλεγμένα με μύθους. Η όμορφη Κάρμεν και ο παθιασμένος αρχαιολόγος της, βουτηγμένοι σε έναν έρωτα που ψεύδεται κι απογειώνεται. Κι εκείνο το κάθαρμα ο Σπύρος, που δεν μπορεί να αποκρυπτογραφήσει το παράξενο γράμμα, γι' αυτό και σέρνεται στο κυνήγι ενός θησαυρού χωρίς να γνωρίζει το τίμημα. Ψηλά, στο μοναστήρι του Αϊ-Σύκα του Παλαβιάρη, ένας μυστηριώδης ηγούμενος που ξέρει αλλά δεν μπορεί να μιλήσει. Όλοι τους μεθυσμένοι απ' το κρασί της λάβας, το βισάντο, λιωμένο ρουμπίνι φυλακισμένο για χρόνια στα βαρέλια. Ίσως γι' αυτό τα πρόσωπα της ιστορίας δεν έχουν τον έλεγχο. Γιατί το βισάντο το φτιάχνει ο ήλιος και το ηφαίστειο.

Ίντριγκες, παθιασμένοι έρωτες, ανεξήγητοι θάνατοι και φονικά, ακριβά όνειρα και προδοσίες. Ένα βιβλίο που θα μπορούσε να είναι οδοιπορικό στο ωραιότερο νησί του κόσμου, ερωτικό γιατί τα κορμιά δεν ντρέπονται όταν σφαδάζουν πλεγμένα πάνω στα βότσαλα, μυστηριώδες αφού κανείς δεν περιμένει αυτό που ξετυλίγεται σε κάθε σελίδα.

Αναζητήστε το στις [εκδόσεις Ψυχογιός](#)
[Απόσπασμα](#)